

“Ga jij wel eens in een bed van blaadjes liggen?”

Godelieve van Gent organiseert bomen- tochten door heel Nederland, zodat mensen met de natuur in contact komen. Ook in een seculariserende samenleving als de Nederlandse is spiritualiteit erg belangrijk. Godelieve legt haar natuurervaringen uit.

Tekst: **Ingmar van Bloois**

Je bent de oprichter van Green Whisperings. Wat houdt het precies in?

Wat ik belangrijk vind, is het op een andere manier met de natuur in contact komen. Dat ervaar ik als mijn missie. Wat ik organiseer zijn bomentochten, want ik ontdek in heel Nederland nieuwe plekken met bijzondere bomen, ook in Utrecht. Waar ik namelijk heel erg blij van word, is het in contact komen met die bomen. Een boom heeft namelijk een energieveld waar je als mens op kan intunen, waar je op kan focussen. De mensen die ik meeneem tijdens

van deze anders. Geen enkele boom heeft hetzelfde energieveld. Beuken hebben wel eenzelfde soort energie onderling, maar toch ervaar ik beuken ook apart.

Hoe ontdek je zo'n energieveld?

Door meditatieoefeningen verbind ik mezelf met een boom en vervolgens vraag ik of ik mag voelen wat de boom voelt, waardoor ik ervaringen binnen krijg. Je voelt het in je lijf. Door mijn opleiding aurareading werd ik me bewust van dit alles. Sceptische, gesloten mensen hebben hier veel meer moeite mee. Van tevoren zeggen dat je iets voelt of ervaart kan ik niet, maar mijn eigen ervaring leert dat iedereen op een bepaald moment een gevoel krijgt bij een energieveld. Er is altijd iets te ervaren. Met mensen is dit precies hetzelfde, want je kan emoties van mensen ook voelen, denk aan verdriet, vreugde of pijn. Zoals je het bij mensen voelt, kan je het ook bij een boom voelen. Eiken hebben een heel andere energie dan beuken. Een lindeboom, voor koningen geplant, laat heel veel liefde voelen en heeft een hele lichte energie.

Is het lastig om in te tunen op een boom als er andere

mensen in de buurt zijn, zoals bij een bomentocht?

Dat heeft met de boom te maken en niet met mijn eigen energieveld. Bij Huize Verwolde (Laren, Gelderland) staat de oudste eik van Nederland. Deze vijfhonderdjarige eik is erg indrukwekkend en ik geef iedereen dan ook ruim de tijd die men nodig heeft om contact te maken, want dat is erg belangrijk. Een voorbeeld: De ene kant van de boom is wat groener dan de andere kant en hij is takken verloren. De ene kant oogt wat zieliger dan de andere kant, maar een stem in mij zei dat het slechts grijze haren zijn. Het is niet zielig dat hij takken of kleur verliest. Je kan je natuurlijk afvragen of die stem vanuit de boom kwam, of dat iets in mijn hoofd het tegen me zei, maar dat zou ik nooit kunnen bewijzen. Een ander voorbeeld: De serene rust van een taxus heeft mij laten voelen dat het leven een experiment is. Niet meer en niet minder en het laat zien dat het leven heus niet altijd zo serieus genomen hoeft te worden. Het is een spel, je probeert dingen uit en sinds ik deze zin gehoord en daar ervaren heb, kom ik het in overal in het leven tegen.

Ben je buitenom Green Whisperings ook bezig

“Het is een experiment. Niet meer, niet minder”

zo'n bomentocht ervaren precies hetzelfde en zij gaan vervolgens op een andere manier naar bomen kijken. Door deze tochten ontstaat een soort kettingreactie, omdat men anderen er over vertelt. Iedere boom, plant en steen heeft een energieveld en dat is bij elk

Door bepaalde meditatieoefeningen kan je openstaan voor de energie van bomen, of dit nu in de stad is of in het bos

De eik bij Huis Verwolde in Laren (Gelderland) is de oudste van Nederland

met de natuur, of doe je dat puur naast je reguliere, dagelijkse werk?

Wat ik ben gaan beseffen is dat alles met elkaar in verbinding staat; mensen, planten, dieren, stenen, de aarde, water. Ik kan hierdoor niet anders dan hier altijd mee bezig zijn en ik wil anderen dit zo ontzettend graag laten meemaken. Ik adem lucht uit en jij ademt het in, het is heel erg groot en een groot geheel. Wat ik mensen soms vraag, is om naast de boom te gaan staan, te verplaatsen in de boom, hoe het voelt om als een boom te zijn en dan even geen mens te zijn. De eerste keer dat ik dat ervoer, besepte ik me dat mensen eigenlijk hetzelfde als mieren zijn. Mensen bewegen, komen en gaan, zijn dan weer hier en zijn dan weer daar. Ik voelde de rust van het eeuwige staan op een vaste plek.

Zou je kunnen stellen dat spiritualiteit weg is uit Nederland, dat wij Nederlanders te secular zijn geworden voor dit soort energie?

Het is niet weg of verdwenen, het is verstopt. Wetenschappelijke kennis is heel erg naar voren gescho-

ven als zijnde de enige waarheid, maar het is niet de enige aanwezige waarheid. Een deel van het ervaren van natuur is via bijvoorbeeld Duitsland weer terug naar Nederland gekomen en inmiddels verspreid het zich steeds verder. Hier in Nederland valt namelijk heel veel te ervaren, zij het op een andere manier dan in Engeland of Duitsland. Het is er en het wordt bekender. Ik zoek er altijd de stille plekkjes voor op, dus geen drukke straten of grachten in Utrecht.

Is het niet heel erg moeilijk om die rust te vinden in Utrecht?

In het begin kon ik mij niet thuis voelen in het huis waar ik nu woon. De stad Utrecht is groot en vluchtig, maar op een bepaald moment ben ik iedere avond langs de Vecht gaan zitten en opende ik mij voor de energie van deze rivier. Het besef dat Utrecht en de

“Opeens was ik verbonden en ben ik thuis gekomen, gewoon langs de Vecht”

Kleine, stille plekkjes in de regio waar ik naartoe kan gaan om dit te ontdekken. Helaas, zelfs in de natuur praten mensen constant, zelfs wanneer zij juist in de natuur tot rust willen komen. Door tijdens een wandeltocht met elkaar te praten, wordt de natuur niet meer ervaren en wordt er geen aandacht meer aan gegeven. Ga jij wel eens in een bed van blaadjes liggen om de rust echt te ervaren?

plek waar ik zat er al eeuwen was en dat al die tijd de Vecht daar stroomde, was een hele sterke ervaring. Het was een gevoel van eindigheid en het maakt me een met alles om me heen. Eerst wist ik niet wat ik met die stad moest, tot ik mezelf openstelde en dacht: “Ik ben hier een onderdeel van.” Opeens was ik verbonden en ben ik thuis gekomen, gewoon door langs de Vecht te gaan zitten.

Links en rechts: Bijzondere bomen in Zeist. Foto's: Godelieve van Gent